

PFARRER PETRUS GRUTTERS, geb. in Ottersum am 17-09-1806. Seine Eltern waren Leonard Grutters, Landbauer in Ottersum-Aaldonck und seine Mutter Hendrina Welbers, geb. in Qualburg bei Kleve. Sein Geburtshaus war das zweite Haus an der rechten Seite des Bredeweg, von Ottersum kommend. 1834 wurde er in Münster/W. zum Priester geweiht. Zunächst wurde er Assistent in Leuth, danach in Weurten und Grave. Anschließend erhielt er eine Kaplanstelle in Mook, welches 1841 an das Vikariat Limburg kam. Am 17. Jan. 1846 wurde er Kaplan in Swolgen. Hier wurde er am 28. Aug. 1850 als Pfarrer installiert. Am 8. Jan. 1874 starb er daselbst.

Pfarrer Petrus Grutters erwarb sich besondere Verdienste durch seine tatkräftige Unterstützung von Priesterstudenten.

(nach: Pfr. Th. Driessen in: "Maas-en Niersbode" vom 18. März 1961).

Jesus † Maria † Lambertus.

In het H. Misoffer der eerw. priesters en de gebeden der geloovigen wordt dringend aanbevolen de ziel van zaliger,

DEN WEL EERWAARDEN HEER

PETRUS GRUTTERS,

Geboren te Ottersum 17 September 1806;

Priester gewijd te Munster 1834;

Assistent benoemd te Lent in hetzelfde jaar, daarna te Weurt, Grave;

Als kapellaan benoemd te Swolgen 17 Jan. 1846, en aldaar als pastoor geïnstalleerd 28 Aug. 1850, alwaar hij tijdig voorzien van de laatste H. H. Sacramenten, na eene kortstondige ziekte, zacht in den Heer is ontslapen.

Hij was rechtschapen van inborst; milddadigheid en goedheid des harten, teedere liefde voor de kinderen, waren de sieraden zijns levens; daarom ook is hij bemind geweest bij God en de menschen en zijne gedachtenis is in zegening. ECCL. XLV, 1.

En priester, die zijne bediening goed waarneemt, is eene dubbele eer waard. 1. TIM. v. 17.

Met waarheid mocht hij zeggen: ik heb de schoonheid van uw huis bemind, o Heer, en de woonplaats uwer heerlijkheden. PS. xxv. 8.

Ziet mijn tijd is vervuld, ik ga sterven; maar beter de dood dan een ellendig leven en de eeuwige rust beter dan eene gedurige ziekte. ECCL. xxx. 17.

(Beminde parochianen.) Weest gedachtig, dat ik (bijna acht en twintig jaren tot op het einde van mijne loopbaan) niet heb opgehouden een ieder van u te vermanen. MATH. xx. 31.

Luistert naar de woorden mijnsmonds en wacht u van ooit toestemming te geven aan dezonden. TOB. IV. 2, 6.

En gij (mijne geliefde bloedverwanten en vrienden) hebt nu wel droefheid, maar ik zal u wederzien en alsdan zal uw hart blijde zijn. JOBS XVI. 22.

O God moet ik dan sterven, zoo riep hij weinige oogenblikken voor zijn dood, moet ik dan familie en vrienden verlaten, kan ik aan 't zielenheil dan niet meer arbeiden, welaan dan o Heer, uw wil geschiede, beter bij u in den Hemel dan hier in dit tranendal.

Liefdevolle Jesus! geef uwen dienaar Petrus de eeuwige rust.

R. I. P.

ONZE VADER. — WEES GEGROET.